

Het verhaal van Gerard Maas

Op 3 februari 1938 werd Gerard Maas, destijds genoemd 'Gerardus Maria van der Linden', geboren in het Valkenhorst te Breda (het voormalige Moederheil), destijds gevestigd aan de Valkenierslaan 37 te Breda(Ginneken). Zijn moeder mevrouw C.A. van der Linden was ongehuwd en had de leeftijd van zestien jaar ten tijde van de bevalling.

Moederheil te Breda (Ginneken)

In de jaren twintig en dertig stond het Moederheil bekend als een uitstekende kraamkliniek voor zowel gehuwde als ongehuwde moeders. Maar, tegen forse betaling kon er ook een familieschandaal worden voorkomen..., De naam van een kind dat voortkwam uit een delicate zwangerschap kon in Moederheil worden afgekocht met een voor die tijd kapitale sommen van 500 tot 1.000 gulden, dit volgens een bejaarde religieuze, die als econome van een weeshuis in die jaren betrekkingen onderhield met Moederheil.

(bron: de Telegraaf 1 juli 1989)

Gerard heeft anderhalf jaar in het Moederheil verbleven, en is bij het uitbreken van de oorlog naar zijn moeder terug gebracht. Hij heeft samen met haar zes jaar, tot 1944 verbleven in het gezin van zijn grootouders van moederszijde, bij Gerrit van der Linden en Elisabeth van Haperen, op het adres Klokkenlaan 4 te Loon op Zand.

Gerard wist niet beter of zijn grootouders waren zijn ouders. Toen Gerard zes jaar werd huwde zijn moeder met de heer J. Maas uit Dongen. De heer J. Maas heeft Gerard erkend en gewettigd, en pas toen hoorde Gerard wie zijn feitelijke moeder was en dat hij geen bekende vader had. Van zijn stiefvader J. Maas heeft Gerard zijn achternaam gekregen. In het gezin van zijn moeder heeft Gerard zich echter nimmer echt thuis gevoeld, waaraan mede schuldig was het feit dat Gerard door de familie Maas nooit voor de honderd procent is geaccepteerd als aangenomen kind.

Vanaf die tijd is hij zich meer en meer gaan bezighouden met wie zijn werkelijke vader nu geweest is. Zijn moeder wilde daar niets over zeggen.

Gerard heeft vroeger van diverse mensen te Loon op Zand te horen gekregen dat zijn biologische vader Jhr. O.R.E.M. Verheyen zou zijn. De mensen durfde dit echter niet openlijk te zeggen uit angst voor represailles van de Familie Verheyen, omdat Jhr. Mr. Eugènius J.B.J.M Verheyen, heer van Loon op Zand, ook daadwerkelijk heer en meester was.

De grootmoeder van Gerard, Elisabeth van Haperen, had een eigen snoepwinkel te loon op Zand, en woonde samen met haar echtgenoot Gerrit van der Linden, tegenover het Witte Kasteel te Loon op Zand. De familie Verheyen maakten regelmatig een praatje en stonden toe dat Gerard, in de leeftijd van vier jaar, vrij mocht spelen op het Witte Kasteel.

Hun zoon de Jhr. Octave Verheyen kwam af en toe op bezoek bij de familie van der Linden in de Klokkenlaan. Hij reed motor en raakte op een gegeven moment door roekeloosheid betrokken bij een ernstig ongeval waarna hij een rijverbod kreeg opgelegd. Zijn bezoeken aan de familie van der Linden werden frequenter, en hij fungeerde zelfs als oppas voor hun dochter C.A. van der Linden.

Uiteindelijk heeft Gerard, mede door het stilzwijgen van zijn moeder, op 17 augustus 1987 een schriftelijk verzoek gedaan aan het Valkenhorst (voormalige Moederheil) betreffende inzage in de gegevens met betrekking tot de kosten en de regeling van zijn geboorte in 1938.

Per brief van 21 augustus 1987 werd hem door Directeur van het Valkenhorst C.J.W. Janssen, mede gedeeld dat zij helaas niet gerechtigd waren het dossier van zijn moeder te openen. Alleen zijn moeder zou het recht van inzage hebben.

Op 26 augustus 1987 heeft Gerard de Arrondissementsrechtbank, afdeling Voogdijzaken te Breda, waar zijn Voogdijschap in 1938 werd geregeld, aangeschreven met het verzoek om inzage in de daarop betrekking hebbende stukken. Uit deze stukken zou namelijk kunnen blijken wie de vader van Gerard was geweest, of wie zich als zodanig heeft opgeworpen. Daarnaast wilde Gerard ook graag weten wie de kosten van zijn anderhalf jaar durende verblijf in het Valkenhorst c.q. Moederheil had betaald, omdat normaliter geen aanstaande moeders en kinderen werden opgenomen via de Sociale Dienst of Armeenzorg, omdat daar andere tehuizen voor waren. Hieruit concludeerde Gerard dat iemand zijn lot moet hebben aangetrokken door opname en verblijft te betalen, hetzij vrijwillig dan wel verplicht. Daar hier niet direct een bevredigend antwoord op kwam heeft Gerard een gerechtelijke procedure opgestart per 21 september 1987.

Het advocaten kantoor Janse Gerritse Mannaerts te Tilburg is in september 1987 een onderzoek gestart naar de Voogdijregeling. Voorts bleek al snel dat Gerard niet voorkwam in het sinds 1930 gevoerde Voogdij register, aanwezig op de Griffie van het Kantongerecht Tilburg. Daarnaast bleek Gerard ook niet voor te komen in het Voogdij register van het Kantongerecht te Breda. Wel deelde men op de Griffie te Breda mede dat het in die tijd wel meer voorkwam, dat niet in de Voogdij werd voorzien. Hierdoor liep het spoor van het Voogdij register op niets uit. Wat restte was inzage verkrijgen in het archief van het Moederheil-Valkenhorst.

Aansluitend heeft het voornoemde advocaten kantoor rond 17 maart 1988 getracht jurisprudentie te vinden op het gebied van vergelijkbare gevallen om aan de hand daarvan een procedure te starten. Waar hier nu over gesproken wordt is het recht op afstammingsvoorlichting. Men heeft hierover geen jurisprudentie kunnen vinden. Wat uiteindelijk restte was opnieuw de moeder van Gerard te verzoeken de gevraagde informatie te verschaffen, en wanneer zij dit bleef weigeren zou een Kort Geding onvermijdelijk worden.

Op 11 april 1988 werd Gerard per brief van zijn Advocaat, Mr. Albertje van Andel, op de hoogte gebracht van het feit dat zijn moeder telefonisch contact had gehad met haar. Tijdens dit gesprek vertelde de moeder van Gerard dat zij het jaar ervoor een gesprek had gehad met Gerard en hem daarin alles had verteld. Aansluitend vertelde zij dat zij een van haar andere zoons een briefje naar Gerard had laten brengen met daarin de naam van ene 'Harry Kemper te Boxtel'. Deze heer Kemper zou de vader van Gerard zijn. De heer Kemper zou indertijd met de haar broer, P.W. van der Linden, naar Loon op Zand zijn gekomen. Daarnaast verklaarde zij zich bereid om een machtiging te ondertekenen tot inzage in de stukken van het Moederheil.

Op vrijdag 6 mei 1988 om 14:00 uur bracht Gerard een bezoek aan het Valkenhorst te Breda, om door middel van de door zijn moeder getekende machtiging inzage in het dossier te krijgen. Ter plaatse werd wederom geen directe inzage gegund op een deel na, een verslaglegging van de periode 1937 tot 1940, dat door de daar ter plaatse werkzame maatschappelijk werkster M. Spijkerman werd gekopieerd.

De letterlijke tekst van de verslaglegging van de periode 1937-1940, in het Moederheil
Volgt hier:

*Van der Linden, Catharina Elisabeth
Ingekomen 1 December 1937.*

Catharina, Anna v. d. Linden, geb. te Loon op Land, 25 april 1921, aldaar woonachtig bij haar ouders Gerrit v. d. Linden en Elisabeth v. Haperen Klokkentlaan 4, heeft enkele weken kennis gehad aan Harry Kemper weduwnaar met kind Breukelsestraat te B.oxtel. Is bij verschillende families in betrekking geweest als P. v. d. Loo Enschothstraat Tilburg, Aarts Hooge Steenweg Loon op Land.

3 Febr. 1938 bevallen van een zoon Gerardus Maria, 7 April 1938 Kind erkend. 18 Juli 1938 vertrokken, in betrekking gegaan. Kind blijft.

18 Mei 1940 kindje naar de moeder gebracht wegens de oorlogsomstandigheden. De kosten van verpleging werden door het B. Armb. Van Loon op Land betaald. Meisje is in Sept. 1940 komen vertellen dat zij blij was met het kindje thuis, en alles goed ging.

Aansluitend is Gerard op zoek gegaan in B.oxtel naar het adres Breukelsestraat om te verifiëren of ene Harry Kemper, een weduwnaar met kind, daar inderdaad gewoond zou hebben. De informatie die Gerard hier verkreeg was niet meer dan dat de heer Kemper waarschijnlijk was verhuisd naar Tilburg. Naspeuringen in het telefoonboek van Tilburg leverde een aantal namen Kemper op. Al vrij snel werd de juiste heer H. Kemper, afkomstig uit B.oxtel, gevonden. Helaas kon Gerard alleen zijn vrouw spreken daar de heer Kemper ernstig ziek verbleef in het verpleeg tehuis de Hazelaar te Tilburg.

Mevrouw Kemper acht het echter hoogst onwaarschijnlijk, dat dit haar echtgenoot, enige jaren voordat zij in het huwelijk traden, zou zijn gebeurd en nog onwaarschijnlijker, dat zij daarvan na een zolang huwelijk van haar echtgenoot niets gehoord zou hebben. Een en ander kon ook niet meer aan de heer Kemper gevraagd worden gezien zijn ziektebeeld. Een bloedproef van zowel C.A. van der Linden als H. Kemper zou uitkomst kunnen bieden. Helaas kon H. Kemper geen toestemming meer geven vanwege zijn ziekte, en daar hij ook niet onder curatele was gesteld was een toestemming geven door zijn echtgenote ook niet mogelijk. De andere familieleden van de heer Kemper ontkennen beslist dat de heer Kemper de vader zou kunnen zijn van de heer Maas, men hoort het verhaal voor de eerste keer.

Hiermede werd het hoofdstuk wat betreft de heer H. Kemper afgesloten. Dat deze man, zijn vader niet kon zijn had Gerard allang overtuigd. Mede dankzij de verhalen die zich de ronde deden te Loon op Zand. Ook kreeg hij het advies eens te langs te gaan bij de Heemkunde Kring Loon op 't Sandt.

Ook daar kon men het verhaal van de Jhr. Octave Verheyen bevestigen. Zij toonden Gerard een groot aantal foto's van de familie Verheyen, en de gelijkenis was onontkoombaar duidelijk waarneembaar, zowel in betrekking tot hem als tot zijn drie kinderen. Ook bevestigde de mensen van de Heemkunde kring het verhaal, dat de zus van Jhr. Octave

Verheyen, Jkvr. Emilie Françoise Rosa Marie Verheyen, gehuwd met Dr. Carel Hendrik Ten Horn, wonende op het Witte Kasteel destijds, getracht hadden Gerard te adopteren daar zij zelf geen kinderen konden verwekken. Herhaalde pogingen heeft Jkvr. Emilie Verheyen hiertoe ondernomen doch de moeder van Gerard, C.A. van der Linden, wilde geen afstand van hem doen. Dit alles en nog meer aanwijzingen van familieleden heeft Gerard doen inzien dat niemand anders dan Jhr. Octave Verheyen, zijn biologische vader zou kunnen zijn.

Op 14 september 1988 werd door Mr. Albertje van Andel een brief gestuurd naar Jhr. O.R.E.M. Verheyen, welke destijds woonachtig was te Oisterwijk. Op 21 oktober 1988 werd nogmaals een brief gestuurd daar op de eerste brief geen reactie volgde. Ook op deze brief werd niet gereageerd door de heer Verheyen. Op 21 December 1988 werd wederom een brief gestuurd naar de heer Verheyen met het verzoek om een reactie. Ook hierop werd niet gereageerd door de heer Verheyen. Op 31 januari 1989 werd hem opnieuw een brief gestuurd waarin hem werd medegedeeld dat hij door niet te reageren opgeroepen zou worden voor een getuigenverhoor. (stilzwijgen is ook veelzeggend!)

Uiteindelijk volgde er dan toch een reactie op 16 februari 1989. De heer Verheyen ontkende beslist, dat hij de vader van de heer Maas zou zijn.

Gerard besloot het hierbij niet te laten en besloot de confrontatie aan te gaan met de heer Verheyen. Gerard ging samen met zijn vrouw naar Oisterwijk, naar het adres van de heer Verheyen. Na aanbellen kwam de heer Verheyen aan de deur en zijn eerste woorden waren: "Wat kom jij hier nu nog doen?"

Aansluitend riep de heer Verheyen met stemverheffing dat wanneer zijn zuster, Emilie Verheyen, nog in leven was geweest, zij alles had kunnen uitleggen. Daarna wilde hij niets meer zeggen en gooide de deur dicht.

Gerard liet het hier niet bij zitten en wilde het een en ander aankaarten via de kinderen van de heer Verheyen. Hij traceerde zoon Jhr. P.L.R. Verheyen, woonachtig te 's-Gravenhage en nam telefonisch contact met hem op. Hij vertelde zijn verhaal, waarna de Jhr. P.L.R. Verheyen hem verzocht foto's op te sturen van Gerard zelf en zijn drie kinderen. Gerard stuurde de foto's maar kreeg deze ongeopend retour tot tweemaal toe.

Gerard die dit enigszins vreemd vond, nam wederom telefonisch contact op met Jhr. P.L.R. Verheyen. Deze vertelde hem direct dat hij zijn vader om opheldering had gevraagd en deze hem had mede gedeeld inderdaad de vader te zijn van Gerard. Daar voegde hij verder aan toe dat hij noch de andere familieleden de behoeften voelden om verder contact met Gerard te onderhouden. Zij wilden dit hele gebeuren liever zo snel mogelijk vergeten.....

Jhr. Octave R.E.M. Verheyen is op 4 januari 1990 te Oisterwijk overleden. Als enige, van zijn in de dood voorgegane familieleden, heeft hij zich laten cremieren te Tilburg in besloten kring. Zijn urn werd bijgezet in het Familiegraf te Loon op Zand.